

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21.08.1991, sp. zn. 3 To 400/91, ECLI:CZ:KSCB:1991:3.TO.400.1991.1

Číslo: 36/1992

Právní věta: Skutečnost, že pachatel jednal za podmínek nutné obrany ve smyslu ustanovení § 13 tr.zák., vylučuje trestnost činu již v době jeho spáchání. Soud po takovém závěru tedy nemůže užít zprošťovacího důvodu podle § 226 písm. e) tr.ř. o zániku trestnosti musí obviněného zprostit obžaloby podle § 226 písm. b) tr.ř. proto, že skutek není trestným činem.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 21.08.1991

Spisová značka: 3 To 400/91

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Nutná obrana, Zproštění obžaloby

Předpisy: 140/1961 Sb. § 13 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. a
§ 226 písm. b
§ 226 písm. e

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 36

Skutečnost, že pachatel jednal za podmínek nutné obrany ve smyslu ustanovení § 13 tr. zák., vylučuje trestnost činu již v době jeho spáchání. Soud po takovém závěru tedy nemůže užít zprošťujícího důvodu podle § 226 písm. e) tr. ř. o zániku trestnosti; musí obviněného zprostit obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř. proto, že skutek není trestným činem.

(Usnesení krajského soudu v Českých Budějovicích z 21. 8. 1991 sp. zn. [3 To 400/91](#))

K odvolání okresní prokurátorky v Českém Krumlově krajský soud v Českých Budějovicích zrušil rozsudek okresního soudu v Českém Krumlově a sám obviněného podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostil obžaloby.

Z odůvodnění :

Rozsudkem okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 11. 6. 1991, č. j. 2T 7/51-61 byl obžalovaný F. S. zproštěn podle § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu spáchání

trestného činu ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 3 tr. zák. skutkem záležejícím v tom, že dne 19. 8. 1990 kolem 21.30 hod. před hotelem Šumava ve Vyšším Brodě, okr. Český Krumlov, fyzicky napadl poškozeného J. B. tak, že ho nejméně dvakrát udeřil otevřenou dlaní do obličeje, přičemž po druhém úderu poškozený upadl na zem a takto si přivodil zlomeninu česky pravého kolena s déle trvající dobou léčení s možností omezení hybnosti kloubu. Okresní soud zprošťující výrok odůvodnil tím, že obviněný jednal v nutné obraně podle § 13 tr. zák., což mělo být důvodem zániku trestnosti popsaného jednání.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolání okresní prokurátorka v Č. K., která namítala zejména nesprávnou právní kvalifikaci jednání obžalovaného, pokud v něm byla shledána nutná obrana podle § 13 tr. zák. Poukázala rovněž na to, že soud pokud by bylo možno akceptovat jeho právní závěr, nesprávně užil zprošťujícího důvodu podle § 226 písm. e) tr. ř.

Z podnětu tohoto odvolání odvolací soud podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadený rozsudek i řízení jemu předcházející a dospěl k těmto závěrům :

V podstatě věci přisvědčil odvolací soud úvahám okresního soudu, jak pokud jde o hodnocení provedených důkazů a zjištění skutečného stavu věci, tak pokud jde o jeho právní úvahy týkající se jednání obžalovaného z hlediska podmínek nutné obrany podle § 13 tr. zák.

Soud prvního stupně správně zjistil, že obžalovaný kritického dne na uvedeném místě dvěma po sobě následujícími políčky udeřil do obličeje poškozeného J. B. V důsledku toho poškozený upadl na zem, přičemž utrpěl zranění výše popsané. Jednání obžalovaného však bylo bezprostřední reakcí na chování poškozeného, který hodlal udeřit obžalovaného rukou do obličeje.

Za této situace okresní soud i s přihlédnutím k dalším okolnostem blíže rozvedeným zejména v napadeném rozsudku nepochybil, pokud shledal, že obžalovaný jednal za podmínek nutné obrany ve smyslu ustanovení § 13 tr. zák.

Okresní soud však pochybil, jestliže v souvislosti s tímto právním závěrem dovedl, že šlo o důvod zániku trestnosti jednání obžalovaného, a na tomto základě jej zprostil obžaloby podle § 226 písm. e) tr. ř. Jednání v nutné obraně totiž není okolností podmiňující zánik trestnosti ve smyslu trestního zákona. Zánik trestnosti je upraven ustanoveními § 7 odst. 3, § 8 odst. 3, § 65, 66, 67, 163 a 214 tr. zák. a jeho podstatou je skutečnost, že byl spáchán trestný čin, který ovšem v důsledku dalších okolností v citovaných zákonných ustanoveních přesně vymezených, pozbývá trestnosti. V případě, že obviněný jedná za podmínek nutné obrany podle § 13 tr. zák., nepáchá trestný čin (jde totiž o jednání dovolené) a nelze proto v této souvislosti vůbec o zániku trestnosti hovořit. Lze pouze konstatovat, že takový skutek není trestným činem. Pak je ale namístě zprostit obviněného obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř. a nikoli podle § 226 písm. e) tr. ř.

Z těchto podstatných důvodů musel odvolací soud napadený rozsudek zrušit a vzhledem k tomu, že tímto rozsudkem byl skutkový stav správně zjištěn, sám ve věci rozhodl a pochybení okresního soudu napravil. Podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostil obžalovaného obžaloby pro skutek shora popsaný.